

Matematika pro fyziky I

Milan Pokorný

Přednáška 5.1.2023

Opakování I

Věta (10 O úplnosti trigonometrického systému V 19.3.1)

Nechť $a \in \mathbb{R}$ a $l > 0$. Pak trigonometrický systém odpovídající periodě l je úplný na $L^2((a, a + l))$.

Věta (12 Riemann–Lebesgueovo lemma V 19.3.7)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$ a $f \in L^1((a, a + l))$. Pak

$$\int_a^{a+l} f(x) \cos\left(\frac{2k\pi}{l}x\right) dx \xrightarrow{k \rightarrow \infty} 0 \quad \text{a} \quad \int_a^{a+l} f(x) \sin\left(\frac{2k\pi}{l}x\right) dx \xrightarrow{k \rightarrow \infty} 0.$$

Speciálně $a_k \rightarrow 0$ a $b_k \rightarrow 0$ pro $k \rightarrow \infty$.

Opakování I

Věta (10 O úplnosti trigonometrického systému V 19.3.1)

Nechť $a \in \mathbb{R}$ a $l > 0$. Pak trigonometrický systém odpovídající periodě l je úplný na $L^2((a, a + l))$.

Věta (12 Riemann–Lebesgueovo lemma V 19.3.7)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$ a $f \in L^1((a, a + l))$. Pak

$$\int_a^{a+l} f(x) \cos\left(\frac{2k\pi}{l}x\right) dx \xrightarrow{k \rightarrow \infty} 0 \quad \text{a} \quad \int_a^{a+l} f(x) \sin\left(\frac{2k\pi}{l}x\right) dx \xrightarrow{k \rightarrow \infty} 0.$$

Speciálně $a_k \rightarrow 0$ a $b_k \rightarrow 0$ pro $k \rightarrow \infty$.

Věta (13 O vztahu hladkosti funkce a chování Fourierových koeficientů V 19.3.10)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$ a $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$.

(i) Nechť $f \in C^n(\mathbb{R})$, f je l -periodická, $f^{(n+1)}$ existuje v intervalu $(a, a + l)$ až na konečně mnoho bodů a je po částech spojitá na $[a, a + l]$. Pak

$$\sum_{k=1}^{\infty} k^n (|a_k| + |b_k|) < \infty.$$

Dále $F_{f,n} \Rightarrow f$ na $[a, a + l]$, řadu F_f lze až n -krát derivovat člen po členu, výsledné řady konvergují stejnoměrně na $[a, a + l]$ k odpovídajícím derivacím funkce f a jsou jejich Fourierovými řadami.

(ii) Jestliže $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ splňuje $\sum_{k=1}^{\infty} k^n (|a_k| + |b_k|) < \infty$, pak trigonometrická řada odpovídající koeficientům a_k, b_k konverguje stejnoměrně na \mathbb{R} , součet je l -periodická $C^n([a, a + l])$ -funkce, řadu lze až n -krát derivovat člen po členu a výsledné řady konvergují stejnoměrně na \mathbb{R} k odpovídajícím derivacím součtu řady a jsou jejich Fourierovými řadami.

Opakování III

Věta (14 O integrálním zápisu Fourierovy řady V 19.3.11)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, $f \in L^1((a, a + l))$, f je l -periodická a $n \in \mathbb{N}$. Pak pro n -tý částečný součet Fourierovy řady platí

$$F_{f,n}(x) = \int_a^{a+l} D_n(x-t)f(t) dt \quad \text{na } \mathbb{R},$$

kde

$$D_n(z) := \begin{cases} \frac{2n+1}{l} & \text{pro } z = ml, m \in \mathbb{Z} \\ \frac{1}{l} \frac{\sin(\frac{2\pi}{l}(n+\frac{1}{2})z)}{\sin(\frac{2\pi}{l}\frac{z}{2})} & \text{jinak.} \end{cases}$$

Opakování IV

Lemma (1 O vlastnostech Dirichletova jádra L 19.3.13)

Nechť $a \in \mathbb{R}$ a $l > 0$.

(i) Dirichletovo jádro je sudé, nekonečně hladké, l -periodické a

$$\int_a^{a+l} D_n(z) dz = 1.$$

(ii) Jestliže $h \in L^1((a, a+l))$, pak

$$\int_a^{a+l} h(z) \sin\left(\frac{2\pi}{l}\left(n + \frac{1}{2}\right)z\right) dz \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0.$$

Lemma (2 O lokalizaci V 19.3.14)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, $f \in L^1((a, a+l))$ a f je l -periodická. Nechť $x \in \mathbb{R}$, $A \in \mathbb{R}$ a $\delta \in (0, \frac{l}{2})$. Pak

$$F_f(x) = A \quad \Longleftrightarrow \quad \int_0^\delta (f(x+z) + f(x-z) - 2A) D_n(z) dz \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0.$$

Opakování IV

Lemma (1 O vlastnostech Dirichletova jádra L 19.3.13)

Nechť $a \in \mathbb{R}$ a $l > 0$.

(i) Dirichletovo jádro je sudé, nekonečně hladké, l -periodické a

$$\int_a^{a+l} D_n(z) dz = 1.$$

(ii) Jestliže $h \in L^1((a, a+l))$, pak

$$\int_a^{a+l} h(z) \sin\left(\frac{2\pi}{l}\left(n + \frac{1}{2}\right)z\right) dz \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0.$$

Lemma (2 O lokalizaci V 19.3.14)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, $f \in L^1((a, a+l))$ a f je l -periodická. Nechť $x \in \mathbb{R}$, $A \in \mathbb{R}$ a $\delta \in (0, \frac{l}{2})$. Pak

$$F_f(x) = A \quad \iff \quad \int_0^\delta (f(x+z) + f(x-z) - 2A) D_n(z) dz \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0.$$

Opakování V

Věta (15 Diniho kritérium V 19.3.15)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, $f \in L^1((a, a + l))$, f je l -periodická a $x \in \mathbb{R}$. Nechť existují $\delta > 0$ a $A \in \mathbb{R}$ taková, že

$$\int_0^\delta \frac{|f(x+z) + f(x-z) - 2A|}{z} dz$$

konverguje. Pak $F_f(x) = A$.

Lemma (3 O vlivu translace na Fourierovy řady L 19.3.17)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, $f \in L^1((a, a + l))$, f je l -periodická a $b > 0$. Položme $g(x) := f(x + b)$ na \mathbb{R} . Pak pro všechna $n \in \mathbb{N}$ a $x \in \mathbb{R}$ platí

$$F_{g,n}(x) = F_{f,n}(x + b).$$

Speciálně pokud $F_{f,n} \rightrightarrows F_f$ na \mathbb{R} , pak $F_{g,n} \rightrightarrows F_g$ na \mathbb{R} .

Opakování V

Věta (15 Diniho kritérium V 19.3.15)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, $f \in L^1((a, a + l))$, f je l -periodická a $x \in \mathbb{R}$. Nechť existují $\delta > 0$ a $A \in \mathbb{R}$ taková, že

$$\int_0^\delta \frac{|f(x+z) + f(x-z) - 2A|}{z} dz$$

konverguje. Pak $F_f(x) = A$.

Lemma (3 O vlivu translace na Fourierovy řady L 19.3.17)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, $f \in L^1((a, a + l))$, f je l -periodická a $b > 0$. Položme $g(x) := f(x + b)$ na \mathbb{R} . Pak pro všechna $n \in \mathbb{N}$ a $x \in \mathbb{R}$ platí

$$F_{g,n}(x) = F_{f,n}(x + b).$$

Speciálně pokud $F_{f,n} \rightrightarrows F_f$ na \mathbb{R} , pak $F_{g,n} \rightrightarrows F_g$ na \mathbb{R} .

18.4 Fourierovy řady odpovídající trigonometrickému systému I

Věta (16 O konvergenci Fourierovy řady V 19.3.16)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, f je l -periodická, f' existuje v intervalu $(a, a + l)$ až na konečně mnoho bodů, f a f' jsou po částech spojitě na $[a, a + l]$. Pak pro všechna $x \in \mathbb{R}$ platí

$$F_f(x) = \frac{f(x+) + f(x-)}{2}.$$

Pokud je navíc f spojitá na jistém intervalu $(\alpha, \beta) \subset \mathbb{R}$, pak dokonce platí

$$F_{f,n} \rightrightarrows f \quad \text{na } (\alpha + \delta, \beta - \delta)$$

pro každé $\delta \in (0, \frac{\beta - \alpha}{2})$.

18.4 Fourierovy řady odpovídající trigonometrickému systému II

Věta (17 O integraci Fourierových řad V 19.3.20)

Nechť $l > 0$, f je l -periodická a po částech spojitá na intervalu $(0, l)$. Fourierovy koeficienty funkce f značme a_k a b_k . Označme

$$g(x) := \int_0^x f(t) dt - \frac{a_0}{2}x.$$

Pak je g l -periodická spojitá funkce, existuje vlastní g' všude v $(0, l)$ až na konečný počet bodů a je po částech spojitá na $[0, l]$. Dále platí

$$F_g(x) = \frac{A_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} \left(A_k \cos\left(\frac{2k\pi}{l}x\right) + B_k \sin\left(\frac{2k\pi}{l}x\right) \right),$$

kde

$$\frac{A_0}{2} = \frac{l}{2\pi} \sum_{k=1}^{\infty} \frac{b_k}{k}, \quad A_k = -\frac{l}{2\pi} \frac{b_k}{k} \quad a \quad B_k = \frac{l}{2\pi} \frac{a_k}{k}$$

pro všechna $k \in \mathbb{N}$. Navíc $F_{g,n} \rightrightarrows g$ na \mathbb{R} .

18.4 Fourierovy řady odpovídající trigonometrickému systému III

Definice (7 Variace funkce, funkce s konečnou variací D 19.4.1)

Nechť $[a, b] \subset \mathbb{R}$ a $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ je definovaná na $[a, b]$. Pak veličinu

$$V_a^b(f) := \sup_D \sum_{j=1}^{n_D} |f(x_j) - f(x_{j-1})|,$$

kde supremum počítáme přes všechna konečná dělení intervalu $[a, b]$ vyjádřená jako $a = x_0 < x_1 < \dots < x_{n_D} = b$, se nazývá *variace funkce f na intervalu $[a, b]$* . Jestliže $V_a^b(f) < \infty$, říkáme, že f má *konečnou variaci* na $[a, b]$. Definujme dále funkci

$$v(x) := V_a^x(f) \quad \text{pro } x \in [a, b].$$

Definice (8 Absolutně spojitá funkce D 19.4.9)

Nechť $[a, b] \subset \mathbb{R}$ a $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ je definovaná na $[a, b]$. Řekneme, že funkce f je *absolutně spojitá* na $[a, b]$, jestliže pro každé $\varepsilon > 0$ existuje $\delta > 0$ s následujícími vlastnostmi. Jestliže $n \in \mathbb{N}$ a $\{(a_j, b_j)\}_{j=1}^n$ je soubor po dvou disjunktních podintervalů intervalu $[a, b]$, pak

$$\sum_{j=1}^n (b_j - a_j) < \delta \quad \implies \quad \sum_{j=1}^n |f(b_j) - f(a_j)| < \varepsilon.$$

18.4 Fourierovy řady odpovídající trigonometrickému systému III

Definice (7 Variace funkce, funkce s konečnou variací D 19.4.1)

Nechť $[a, b] \subset \mathbb{R}$ a $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ je definovaná na $[a, b]$. Pak veličinu

$$V_a^b(f) := \sup_D \sum_{j=1}^{n_D} |f(x_j) - f(x_{j-1})|,$$

kde supremum počítáme přes všechna konečná dělení intervalu $[a, b]$ vyjádřená jako $a = x_0 < x_1 < \dots < x_{n_D} = b$, se nazývá *variace funkce f na intervalu $[a, b]$* . Jestliže $V_a^b(f) < \infty$, říkáme, že f má *konečnou variaci* na $[a, b]$. Definujme dále funkci

$$v(x) := V_a^x(f) \quad \text{pro } x \in [a, b].$$

Definice (8 Absolutně spojitá funkce D 19.4.9)

Nechť $[a, b] \subset \mathbb{R}$ a $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ je definovaná na $[a, b]$. Řekneme, že funkce f je *absolutně spojitá* na $[a, b]$, jestliže pro každé $\varepsilon > 0$ existuje $\delta > 0$ s následující vlastností. Jestliže $n \in \mathbb{N}$ a $\{(a_j, b_j)\}_{j=1}^n$ je soubor po dvou disjunktních podintervalů intervalu $[a, b]$, pak

$$\sum_{j=1}^n (b_j - a_j) < \delta \quad \implies \quad \sum_{j=1}^n |f(b_j) - f(a_j)| < \varepsilon.$$

18.4 Fourierovy řady odpovídající trigonometrickému systému IV

Věta (18 O vztahu hladkosti funkce a chování Fourierových koeficientů (verze s absolutní spojitostí) V 19.4.18)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ je l -periodická, $f \in C^n(\mathbb{R})$, $f^{(n)}$ je absolutně spojitá na $[a, a + l]$ a $f^{(n+1)} \in L^2((a, a + l))$. Pak

$$\sum_{k=1}^{\infty} k^n (|a_k| + |b_k|) < \infty.$$

Dále $F_{f,n} \Rightarrow f$ na $[a, a + l]$, řadu F_f lze až n -krát derivovat člen po členu, výsledné řady konvergují stejnoměrně na $[a, a + l]$ k odpovídajícím derivacím funkce f a jsou jejich Fourierovými řadami.

Věta (19 Dirichlet–Jordanovo kritérium V 19.4.21)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, f je l -periodická, $f \in L^1((a, a + l))$ a f má konečnou variaci na $[\alpha, \beta] \subset \mathbb{R}$.

(i) Pak v každém bodě $x \in (\alpha, \beta)$ platí $F_f(x) = \frac{f(x+) + f(x-)}{2}$.

(ii) Je-li navíc f spojitá na $[\alpha, \beta]$, pak pro všechna $\delta \in (0, \frac{\beta - \alpha}{2})$ platí $F_{f,n} \Rightarrow f$ na $[\alpha + \delta, \beta - \delta]$.

18.4 Fourierovy řady odpovídající trigonometrickému systému IV

Věta (18 O vztahu hladkosti funkce a chování Fourierových koeficientů (verze s absolutní spojitostí) V 19.4.18)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ je l -periodická, $f \in C^n(\mathbb{R})$, $f^{(n)}$ je absolutně spojitá na $[a, a+l]$ a $f^{(n+1)} \in L^2((a, a+l))$. Pak

$$\sum_{k=1}^{\infty} k^n (|a_k| + |b_k|) < \infty.$$

Dále $F_{f,n} \Rightarrow f$ na $[a, a+l]$, řadu F_f lze až n -krát derivovat člen po členu, výsledné řady konvergují stejnoměrně na $[a, a+l]$ k odpovídajícím derivacím funkce f a jsou jejich Fourierovými řadami.

Věta (19 Dirichlet–Jordanovo kritérium V 19.4.21)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, f je l -periodická, $f \in L^1((a, a+l))$ a f má konečnou variaci na $[\alpha, \beta] \subset \mathbb{R}$.

(i) Pak v každém bodě $x \in (\alpha, \beta)$ platí $F_f(x) = \frac{f(x+) + f(x-)}{2}$.

(ii) Je-li navíc f spojitá na $[\alpha, \beta]$, pak pro všechna $\delta \in (0, \frac{\beta-\alpha}{2})$ platí $F_{f,n} \Rightarrow f$ na $[\alpha + \delta, \beta - \delta]$.

18.4 Fourierovy řady odpovídající trigonometrickému systému V

Věta (20 Fejérova věta V 19.4.24)

Nechť $a \in \mathbb{R}$, $l > 0$, f je l -periodická funkce a $f \in L^1((a, a + l))$.

(i) Pak v každém bodě $x \in \mathbb{R}$, ve kterém je limita $\lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(x+t) + f(x-t)}{2}$ konečná, platí

$$\sigma_{f,n}(x) \xrightarrow{n \rightarrow \infty} \frac{f(x+) + f(x-)}{2}.$$

(ii) Pokud je navíc f spojitá na $[\alpha, \beta] \subset \mathbb{R}$ a v krajních bodech je spojitá z obou stran, pak

$$\sigma_{f,n} \rightrightarrows f \quad \text{na } [\alpha, \beta].$$